

[Lysholt Hansen.]

forslaget, så længe disse forhandlinger pågik.

Nu er disse forhandlinger overstået, og der er sket det, at der er opnået enighed i det politisk-økonomiske udvalg mellem alle partier om, at det oprindeligt afsatte beløb på 50 mill. kr. for 1973-74 til indskud i Finansieringsinstituttet ikke bliver indbetalt til Finansieringsinstituttet. Derimod har der lykkeligt været enighed mellem radikale, SF og socialdemokratiet om for indeværende år — altså 1972-73 — at lade indbetale de en gang budgetterede og på finansloven optagne 50 mill. kr., således at dette finansieringsinstitut — som jeg anser for at være et meget vigtigt led i formidlingen af de erhvervsmæssige investeringer — virkelig kan komme til at udføre det arbejde, som vi forventer af det med hensyn til øgede investeringer i industrien.

I den pause, der har været i behandlingen, inden vi i dag fortsætter andenbehandlingen, er der sket det, at der er afgivet en ny betænkning, hvor de konservative har frafaldet et ændringsforslag. (*Afbrydelse*). Jo, der var et ændringsforslag, der ikke er med i den nye betænkning. I mellemtiden er der kommet et ændringsforslag fra handelsministeren, tiltrådt af et flertal, og dette ændringsforslag har altså det formål at sørge for, at loven har virkning fra og med finansåret 1972-73. Dette ændringsforslag kan vi fra mit partis side anbefale.

I betænkningen er der fra venstres og de konservatives side — men det er vel specielt fra venstres side — anket over sagens behandling i udvalget, over at man ikke har kunnet få et møde med ledelsen af Finansieringsinstituttet for Industri og Håndværk. Jeg må afvise, at der ikke har været en forhandling på enhver rimelig måde i udvalget. Vi havde første behandling af lovforslaget den 11. januar, så hr. Jens Peter Jensen, som er ophavsmand til disse bemærkninger, har jeg forstået, har altså haft god tid til at mobilisere eventuelle modstandere i Finansieringsinstituttet, så de kunne begære foretræde

for udvalget; men tværtimod er der sket det ved ministerens spørgsmål til Finansieringsinstituttets ledelse, at man ikke, da det kom op på et meget sent tidspunkt, hvor hr. Jens Peter Jensen, så vidt jeg kan se, kun havde ét formål, at hindre lovens gennemførelse, havde tid til at give møde i udvalget.

Jeg kan derfor sige, at dette arbejde er skredet både i overensstemmelse med forretningsordenen, i overensstemmelse med god praksis og i overensstemmelse med flertallets ønske.

Jeg skal anbefale lovforslaget til vedtagelse med det ændringsforslag, der er stillet af handelsministeren.

Knud Thomsen: Jeg vil gerne indledningsvis gøre opmærksom på, at hr. Lysholt Hansen gjorde sig skyldig i en for så vidt forståelig misforståelse. Vi har jo ikke afskaffet den første betænkning, men er derimod kommet med en tilføjelse til betænkningen; derfor er det omtalte ændringsforslag opretholdt.

Jeg skal her ved anden behandling forsøge at klargøre, hvorfor vi har stillet netop dette ændringsforslag.

Se, når man læser handelsministerens fremsættelsestale og tænker på ordene mål og midler, så er målet jo, at regeringen har søgt at sikre industrien et vist kapitaltilskud, bl. a. på denne måde, og midlet har så været, at man drøftede dette med Finansieringsinstituttet, hvorunder man altså er kommet ind på spørgsmålet om statsrepræsentanter.

Det, vi har en meget energisk følelse af i det konservative folkeparti, er, at der her er sket en forskydning mellem mål og midler. Vi mener i grunden, at målet har været at søge statsrepræsentanter indført i dette finansieringsinstitut for med dette som en art prøveklud at kunne gå videre, som man jo også allerede er gået med hensyn til at foreslå statsrepræsentation i banker og forsikringsselskaber.

Vi er betænkelige, dybt betænkelige ved denne udvikling, idet der jo ikke er sat stop